DOSARUL: NR. 4-24052032-12-4-15052024 (4-1194/2024)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

14 aprilie 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,
În componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Guzun Denis
Grefier Ialovoi Dorin

Cu participarea: - Persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional ***** și reprezentantul acestuia avocatul Russu Alexandr
În lipsa: agentului constatator Vechi Ion, procedura de citare legală fiind respectată,

examinând în ședință publică de judecată cauza contravențională pornită în privința lui *****, născut la data de *****, IDNP *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (4) Cod contravențional,

A C O N S T A T A T:

*****, la 6 mai 2024, în jurul orei 01:25 în mun. Chișinău, bd. Traian 5 a exploatat mijlocul de transport de model ,,Renault Megane", cu n/î ***** fiind în stare de ebrietate produsă de alcool rezultat alcooltest fiind 0,22mg/l .

Astfel, acțiunile lui ***** au fost calificate de către agentul constatator, Vechiu Ion în baza art. 233 alin. (4) Cod contravențional.

Procesul contravențional, pornit în privinţa lui *****, în baza prevederilor art. 395 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional, a fost remis de către agentul constatator spre examinare instanței de judecată.

Concomitent, agentul constatator a formulat demers prin care a solicitat a aplica sechestru pe mijlocul de transport de model ,,Renault Megane", cu n/î ***** și confiscarea mijlocului de transport.

În ședința de judecată, persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional ***** și reprezentantul acestuia avocatul Russu Alexandr au solicitat aplicarea în privința făptuitorului a sancțiunii sub formă de amendă în cuantum minim, dat fiind faptul că potrivit materialelor cauzei contravenționale, acesta și-a recunoscut vina de comiterea contravenției imputate și că consideră că acesta se căiește de cele întâmplate. Referitor la demersul agentului constatator prin care a solicitat a aplica sechestru pe mijlocul de transport de model ,,Renault Megane", cu n/î ***** și confiscarea mijlocului de transport, au solicitat respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

În cadrul ședinței de judecată agentul constatator Vechiu Ion nu fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, nu s-a prezentat, însă, a expediat pe poșta electronică a instanței, un e-mail prin care a solicitat examinarea cauzei contravenționale în lipsa sa. Astfel, prin prisma art.455 alin.(2) Cod contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în absența agentului constatator.

Examinarea fondului cauzei

În conformitate cu prevederile art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform art.10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform prevederilor art.14 alin. (1)–(3) din Codul Contravențional al RM, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Potrivit art.374 Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. (2/1) Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art.375 alin.alin.(1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional

Potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În conformitate cu art.425 alin.(3) Cod contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzându-se de lege.

Potrivit dispozițiilor art.440 alin.(1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. În conformitate cu alin.(1) al art.442 Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform art. 425 alin. (1), (2) și (3) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu

prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

La examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ţine cont de rigorile art.458 Codul contravențional, care indică că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Instanța reține că pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.6 alin.(2) şi (3) CEDO, orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Orice acuzat are, în special, dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa; să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele

necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere.

Prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății, instanța de judecată reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Pentru constatarea existenței contravenției imputate lui ***** şi constatarea vinovăției, de către agentul constatator au fost administrate următoarele înscrisuri și probe, cercetate în cadrul ședinței de judecată:

-Proces-verbal nr. MAI06 606523 din 06.05.2024;

-informație 112;

-Proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului;

-Proces-verbal de efectuare a testării alcooscopice cu mijlocul ethnic omologat și verificat metrologic;

-Ordonanță privind dispunerea testării alcoolscopice sau examenul medical pentru constatarea stării de ebrietate produse de alcool sau alte substanțe;

-Test dragger nr. 6820;

-Proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică;

-Proces-verbal privind consemnarea celor constatate;

-Certificat;

-Buletin de verificare metrologică;

-Anexă foto;

-demers.

Audiind participanții la proces şi cercetând materialele cauzei contravenționale, instanţa de judecată consideră că ***** urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 233 alin. (4) Cod contravenţional, reieşind din argumentele ce succed.

Potrivit materialelor cauzei contravenționale, s-a constatat că la 06.05.2024, agentul constatator din cadrul cadrul INSP, Vechiu Ion a întocmit Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 606523, în privința lui ***** pentru faptul că la data de 06.05.2024, ora 01:25, în mun. Chișinău, bd. Traian 5 a exploatat mijlocul de transport de

model ,,Renault Megane", cu n/î ***** fiind în stare de ebrietate produsă de alcool rezultat alcooltest fiind 0,22mg/l.

Prin prisma art.395 Cod contravențional, procesul-verbal menționat a fost remis pentru examinare în instanța de judecată.

Instanţa de judecată remarcă faptul că, conținutul Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 606523 din 06.05.2024, încheiat de către agentul constatator Vechiu Ion, corespunde rigorilor instituite de art.443 al Codului contravențional, iar careva elemente sau împrejurări care ar condiționa declararea nulităţii acestui proces-verbal, instanța de judecată nu determină.

Mai mult ca atât, reieșind din conținutul actului constatator, se observă că, procesulverbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului *****, fapt confirmat prin semnătura ologrfă a acestuia

Subsecvent, instanța de judecată reține că potrivit pct. 12 al Procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 606523 din 06.05.2024 se atestă că ***** nu a manifestat obiecții față de cele constate de către agentul constator și a semnat la pct.18 al actului constatator, și anume la rubrica "Recunosc săvârșirea contravenției și accept sancțiunea stabilită fapt pentru ce semnez", fapt pentru ce a și semnat ologrf.

Totodată, făptuitorului i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art.art.34, 378, 384, 387 și 448 Cod contravențional, fapt confirmat prin semnătura acestuia.

Conform pct.7 din Regulamentul nominalizat supra, în vigoare la momentul comiterii contravenției, vehiculul reprezintă sistem mecanic, cu sau fără autopropulsie, destinat transportului de persoane şi bunuri sau echipat cu mecanisme care pot executa anumite lucrări.

Conform pct. 10 sub pct. 2) lit.a) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, peroana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede și, la cererea poliștistului, polițidtului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele săi, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (sucategoria) din care face parte vehiculul condus.

Potrivit pct. 14 lit. a) din Regulamentul de circulație rutiere, conducătorul de vehicule îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Prin urmare, examinând în cumul totalitatea probelor administrate și apreciindu-le în conformitate cu art. 425 Cod contravențional, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și coroborării lor în sndsmblu, instanța apreciază că ***** prin acțiunile sale, a comis contravenția prevăzută de art.233 alin.(4) Cod contravențional.

Astfel, faptul conducerii la 6 mai 2024, în jurul orei 01:25 în mun. Chișinău, bd. Traian 5 a exploatat mijlocul de transport de model ,,Renault Megane", cu n/î ***** fiind în stare de ebrietate produsă de alcool rezultat alcooltest fiind 0,22mg/l, se confirmă prin însuși declarațiile făptuitorului ***** oferite în fața agentului constatator, care a recunoscut săvârșirea contravenției imputate.

Totodată, circumstanțele nominalizate se confirmă și prin cumul probator anexat la materialele cauzei contravenționale, care atestă cu certitudine faptele constatate de agentul constator.

Latura obiectivă a contravenției prevăzută de art. 233 alin. (4) Cod contravențional este
compusă din fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, cu condiția că fapta să nu constituie infracțiune și mijlocul de săvârșire a contravenției, și anume mijlocul de transport.

Concomitent, pentru existența circumstanței agravante prevăzute la art.233 alin.(4) Cod
contravențional – „de către o persoană care nu deţine dreptul de a conduce vehicule sau care este privată de dreptul de a conduce vehicule", este necesar să fie constatat dacă la comiterea contravenției conducătorul autovehiculului nu deținea dreptul de a conduce vehicule sau a fost privată de dreptul de a conduce vehicule.

În acest context, instanța reține că la materialele cauzei contravenționale a fost anexat extrasul din baza de date "eData Systems", din conținutul căruia se atestă că ***** nu deține permis de conducere.

Din aceste considerente, în speță instanța de judecată atestă că semnele agravantei prevăzute la art.233 alin.(4) Cod contravențional, sunt întrunite.

La soluționarea cauzei contravenționale, instanța de judecată a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, a evidențiat circumstanțele care dovedesc vinovăția lui *****, că în consecință și în urma aprecierii probelor cercetate în ședință, în raport cu circumstanțele constate ale cauzei și călăuzindu-se de lege, să se confirme incontestabil vinovăția acestuia în săvîrșirea contravenției prevăzute la art. 233 alin. (4) Cod contravențional.

Art. 233 alin. (4) Cod contravențional, în vigoare la momentul comiterii faptei și întocmirii actului constatator, stabilește sancțiune pentru conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune săvîrşite de către o persoană care nu deţine dreptul de a conduce vehicule sau care este privată de dreptul de a conduce vehicule, dacă fapta nu constituie infracţiune, cu amendă de la 450 la 500 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 40 la 60 de ore, sau cu arest contravenţional pe un termen de 15 zile.

În acest context, instanța reține că prin Legea Parlamentului nr.136 din 06.06.2024 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional, publicată în Monitorul Oficial din 07.06.2024, nr. 245-246 art. 353, cuprinsul art.233 Cod contravențional a fost modificat, inclusiv cu agravarea sancțiunilor.

Conform art.3 alin.(1)-(2) Cod contravențional, caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei. Legea contravenţională care înăspreşte sancţiunea sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei contravenţii nu are efect retroactiv.

Reieșind din faptul că prin Legea nouă nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024,
sancțiunea prevăzută la alin.(4) al art.233 Cod contravențional înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate, fiind majorată sancțiunea sub formă de amendă, precum și fiind exclusă sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța reține că în privința lui ***** urmează a fi aplicată sancțiune în baza prevederilor Codului contravențional în vigoare la momentul comiterii faptei și întocmirii actului constatator.

În consecință, instanţa de judecată concluzionează că prin probele administrate în cauză, cercetate în cadrul ședinței de judecată a fost confirmată prezumţia de legalitate a actului constatator, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost dovedită în baza probelor administrate, astfel prezumţia de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul constatator nu a fost răsturnată.

La stabilirea sancţiunii, instanţa de judecată ţine cont de prevederile art.art.32, 37 Cod
contravenţional, caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenţiei, comportamentul contravenientului.

Totodată, instanța de judecată menționează că circumstanțe atenuante și/sau agravante nu au fost identificate.

Analizând circumstanțele comiterii contravenției imputate lui *****,
personalitatea contravenientului, comportamentul lui după comiterea contravenției, lipsa

datelor despre antecedente contravenționale, existența locului permanent de trai, instanța constată că corijarea acestuia este posibilă fără privarea lui de libertate, iar aplicarea în privința lui a unei sancțiuni sub formă de arest contravențional, ar fi una excesivă, atât timp cât sancțiunea normei prevede posibilitatea aplicării sancțiunii contravenționale sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit art.37 alin.(3) Cod contravențional, munca neremunerată în folosul comunităţii
poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art.78[1] şi 318/1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

Reieşind din circumstanţele cazului, ţinând cont de prevederile art.37 alin.(3) Cod contravenţional care statuează că munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune coroborată cu faptul că contravenientul nu s-a prezentat în cadrul ședinței de judecată și nu a dat acordul pentru aplicarea în privința sa a sancțiunii de această categorie, luând în consideraţie scopul sancţiunii contravenţionale de reeducare şi corectare a persoanei care a săvârșit contravenţie, instanţa de judecată va stabili lui *****, pentru comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(4) Cod contravențional, sancțiune sub formă de **amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei**.

Instanţa explică contravenientului că potrivit art.34 alin.(3) și (4) Cod contravențional,
acesta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile
lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, pînă la cercetarea judecătorească. Dacă persoana fizică sau juridică nu a achitat amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare. În cazul în care achitarea amenzii nu este posibilă din cauza lipsei ori a insuficienţei bunurilor sau din cauza eschivării cu rea-voinţă a contravenientului de la achitarea acesteia, instanţa de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii, după caz, cu: a) amendă în mărime dublă, care însă nu poate depăşi limita maximă a sancţiunii cu amenda prevăzută de norma material contravenţională sau de prezentul articol; b) privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an; c) muncă neremunerată în folosul comunităţii, calculîndu-se o oră de muncă pentru o unitate convenţională, durata muncii fiind de cel mult 60 de ore; d) arest contravenţional, calculîndu-se o zi de arest pentru 2 unităţi convenţionale, durata arestului fiind de cel mult 30 de zile. În acest caz, se va ţine cont de restricţiile prevăzute la art.38 alin.(4).

Cu referire la demersul agentului constatator prin care se solicită aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model „Renault Megane”, cu n/î ***** şi

confiscarea acestuia, instanța îl apreciază ca fiind neîntemeiat, reţinând următoarele argumente.

Ce ţine solicitarea de a aplica sechestru pe mijlocul de transport de model ,,Renault Megane", cu n/î *****, instanţa o consideră una neîntemeiată și neproporțională cu acuzația adusă lui *****. Mai mult, instanța nu a stabilit care ar fi riscul necesar a fi asigurat prin aplicarea sechestrului asupra mijlocului de transport.

Potrivit prevederilor art. 439 Cod contravențional, (1) Vehiculul al cărui conducător a fost înlăturat de la conducere este ridicat și, dacă nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor, este adus la stația de parcare specială sau la subdiviziunea de poliție cea mai apropiată de locul constatării contravenției.

În conformitate cu art. 439/7 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3), (7) Cod contravențional, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sânt pasibile confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei contravenții. Confiscarea specială se aplică de către instanța de judecată la demersul agentului constatator. Dacă bunurile indicate la alin. (2) lit. a) şi b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă.

În conformitate cu art. 431 Cod contravențional, (1) Corpuri delicte se consideră obiectele, inclusiv banii, documentele, vehiculele, alte valori, față de care există temeiuri a presupune că au servit la săvârșirea contravenției, au păstrat asupra lor urmele faptei contravenționale sau au constituit obiectul acestei fapte, sau pot servi ca mijloc de constatare a existenței ori inexistenței elementelor constitutive ale contravenției. (2) Corpurile delicte se anexează la procesul-verbal cu privire la contravenție, în care se descriu amănunțit, ori se păstrează într-un alt mod prevăzut de lege. Corpurile delicte care, din cauza volumului sau din alte motive, nu pot fi păstrate se fotografiază, iar fotografiile se anexează la procesul-verbal, în care se consemnează acest fapt.

Având în vedere prevederile citate supra, instanța de judecată reține, că deși agentul constatator a solicitat confiscarea specială a vehiculului de model ,,Renault Megane", cu n/î ***** care era condus de ***** la momentul comiterii contravenției prevăzută de art. 233 alin. (4) din Codul contravențional, ca măsură de prevenire a săvârșirii noilor fapte contravenționale și în vederea înlăturării unui pericol pentru viitor, totuși la materialele dosarului de către agentul constatator a fost prezentat doar procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului, la dosar nefiind prezentată o ordonanță de recunoaștere a acestui vehicul în calitate de corp delict.

Reieșind din circumstanțele elucidate, instanța de judecată reține că potrivit Declarației Universale a Drepturilor Omului (art.17), Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale (art.1 al Protocolului adiţional nr.1) şi ale Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate atît singură cît şi în asociere cu alții, nimeni nu va fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa,

orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.

Potrivit art. 46 alin. (4) din Constituție, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

În această ordine de idei, se relevă că principiul proporţionalităţii, consacrat expres la art. 54 alin. (4) din Constituţie, presupune că orice restrângere trebuie stabilită şi aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută şi în limitele strict necesare, în funcţie de situaţia care o justifică. Dacă nu există dispoziţii legale care să determine limitele proporţionalităţii, problema se soluţionează pornind de la situaţiile şi circumstanţele concrete (de fapt), care trebuie verificate şi apreciate de către autoritatea (instanţa), în faţa căreia se invocă neproporţionalitatea.

În acest sens, fiind relevantă şi jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (cauza Ismaylov vs Federaţia Rusă din 06.11.2008). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță şi de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate, la care instanțele trebuie să țină seama că acesta să nu fie vădit disproporțională față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (cauza Bendenoun vs Franţa din 24.02.1994)”

Pe cale de consecință, instanța de judecată apreciază că agentul constatator nu a examinat cu suficientă diligență circumstanțele cauzei deduse judecății și pripit a solicitat confiscarea specială a vehiculului de model „Renault Megane”, cu n/î ***** care era condus de ***** la momentul comiterii contravenției prevăzute de art. 233 alin. (4) Cod contravențional.

În temeiul celor expuse, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanțele cauzei contravenționale, în conformitate cu prevederile art.art.395, 458, 460, 462 Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

*****, se recunoaște vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(4) Cod contravențional al Republicii Moldova, şi i se aplică sancţiune sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică lui *****, că potrivit art.34 alin.(3) Cod contravenţional, acesta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz semconsideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se respinge solicitarea agentului constatator cu privire la aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model „Renault Megane”, cu n/î ***** ca neîntemeiată.

Se respinge solicitarea agentului constatator privitor la confiscarea mijlocului de transport de model „Renault Megane”, cu n/î *****, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

PREȘEDINTELE ȘEDINȚEI,
JUDECĂTORUL **GUZUN DENIS**